

Zprávy z České

Výsledky voleb do obecního zastupitelstva

Naše obec v září volila své zastupitele ze dvou kandidátek, které navrhly ODS a Sdružení pro obec Česká.

Ustavující veřejné jednání nového zastupitelstva proběhlo 17. 10. 2022 za přítomnosti všech sedmi nově zvolených zastupitelů. Ti po složení slibu jednohlasně zvolili způsob vedení obce v dalším období.

Starostkou zůstává Ing. Jana Chiniová, místostarostou Milan Pavelka, kromě nich v zastupitelstvu budou zasedat členové Lenka Mičánková, Ing. Marek Doležal, Pavel Baumann, Kateřina Pálková a Jindřich Petlach.

Obecní výbory a jejich nové složení:

Finanční

předseda Ing. Marek Doležal
místopředseda: Kateřina Pálková
členové: Libuše Šebrlová

Stavební

předseda: Pavel Baumann
místopředseda: Milan Pavelka
členové: Jindřich Petlach

Kontrolní

předseda: Lenka Mičánková
místopředseda: Jindřich Petlach
členové: Iva Šlachtová

*Gratulujeme všem zastupitelům
ke zvolení a přejeme mnoho úspěchů
v práci pro obec!*

Volby do obecního zastupitelstva vyhrálo s převahou Sdružení pro obec Česká

Počet volených členů zastupitelstva	Počet volebních obvodů	Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy
		celkem	zpr.	v %					
7	1	1	1	100,00	807	467	57,87	467	3 039

Kandidátní listina		Hlasy		Počet kandidátů	Přepočtený základ dle počtu kandidátů	Přepočtené % platných hlasů	Počet mandátů	Podíly hlasů
číslo	název	abs.	v %					
1	Občanská demokratická strana	560	18,43	7	3 039,00	18,42	1	X
2	Sdružení pro obec Česká	2 479	81,57	9	3 039,00	81,57	6	X

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení
číslo	název	poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %	
1	Občanská demokratick...	1	Petlach Jindřich	60	ODS	ODS	95	16,96	1
2	Sdružení pro obec Česká	4	Mižánková Lenka	53	NK	BEZPP	353	14,23	1
2	Sdružení pro obec Česká	2	Pavelka Milan	44	NK	BEZPP	352	14,19	2
2	Sdružení pro obec Česká	5	Baumann Pavel DiS.	28	NK	BEZPP	343	13,83	3
2	Sdružení pro obec Česká	3	Doležal Marek Ing.	55	NK	BEZPP	340	13,71	4
2	Sdružení pro obec Česká	1	Chiniová Jana Ing.	62	NK	BEZPP	335	13,51	5
2	Sdružení pro obec Česká	7	Pálková Kateřina	38	NK	BEZPP	324	13,06	6

Informace pro volbu prezidenta republiky 2023

Volba prezidenta republiky se koná

v pátek 13. 1. 2023 od 14.00 do 22.00 hod.

a v sobotu 14. 1. 2023 od 8.00 do 14.00 hod.

Případné II. kolo volby prezidenta se uskuteční

v pátek 27. 1. 2023 od 14.00 do 22.00 hod.

a v sobotu 28. 1. 2023 od 8.00 do 14.00 hod.

Volební místnost v budově nového komunitního centra, Česká 83 (bývalá budova staré MŠ)

Hlasovací lístky obdrží volič nejpozději 3 dny přede dnem prvního kola volby (10. 1. 2023). Pro druhé kolo volby obdrží voliči hlasovací lístky až ve volební místnosti.

Volič musí ve volební místnosti prokázat svou totožnost a státní občanství ČR

– platným občanským průkazem,

– platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem ČR anebo cestovním průkazem.

Hlasování – volič vloží do úřední obálky jeden hlasovací lístek pro kandidáta, pro kterého se rozhodl hlasovat. Hlasovací lístek se nijak neupravuje. Volič musí dbát na to, aby do úřední obálky vložil pouze jeden hlasovací lístek, jinak je hlas voliče neplatný.

Hlasování na voličský průkaz – volič může hlasovat v jakémkoliv volebním okrsku na území ČR nebo ve zvláštním volebním okrsku v zahraničí (při dlouhodobém pobytu). Na území ČR – o voličský průkaz lze požádat u obecního úřadu v místě trvalého pobytu voliče. **Formulář žádosti lze osobně vyzvednout v kanceláři OÚ Česká nebo na webových stránkách obce Česká – hlavní menu – záložka úřední deska – ostatní dokumenty.** Podání může být v písemné nebo elektronické podobě podáno do **6. 1. 2023 do 16.00 hod. (pro případné druhé kolo volby do 20. 1. 2023 do 16.00 hod.). Osobně do 11. 1. 2023 do 16.00 hod. (pro případné II. kolo volby do 25. 1. 2023 do 16.00 hod.).** Voličský průkaz úřad vydá nejdříve 15 dnů přede dnem volby (29. 12. 2022). Předá jej osobně voliči nebo tomu, kdo má plnou moc s ověřeným podpisem voliče, anebo jej voliči zašle. **Při ztrátě nebo odcizení voličského průkazu nelze vydat duplikát. Volič, který hlasuje na voličský průkaz, musí průkaz odevzdat okrskové volební komisi.**

V zahraničí ve zvláštním volebním okrsku – žádost musí být doručena nebo předána zastupitelskému úřadu nejpozději 40 dnů přede dnem volby, tj. do 4. 12. 2022 do 16.00 hod. Bližší informace na <https://www.mzv.cz/>, pod odkazem „sáty a území“ zvolit název sáty a Kontaktní český úřad. **Volič, který hlasuje ve zvláštním volebním okrsku v zahraničí, obdrží hlasovací lístky až ve volební místnosti.**

Hlasování ve zdravotnickém a obdobném zařízení

– Volič se nachází mimo volební okrsek, než do kterého podle místa trvalého pobytu náleží

a) na základě zápisu do zvláštního seznamu voličů (v případě dlouhodobějšího pobytu). Voliče by měla informovat správa příslušného zdravotnického zařízení.

b) na základě voličského průkazu

– Volič má trvalý pobyt ve stejném volebním okrsku, ve kterém se nachází zdravotnické zařízení, anebo ze závažných, zejména zdravotních nebo rodinných důvodů se nemůže dostavit do volební místnosti požádá Obecní úřad Česká (tel.č. 541 232 126) nebo ve dnech voleb Okrskovou volební komisi (tel.č. 724 367 962), o to, aby mohl hlasovat do přenosné volební schránky.

Bližší informace na <https://www.mvcr.cz>.

Komunitní centrum

Komunitní centrum začíná žít. Informace o všech aktivitách najdete na webových stránkách www.ceska.cz v sekci Komunitní centrum, kde se dozvíte více i o probíhajících kurzech jógy.

CVIČENÍ PRO SENIORKY I SENIORY

KDY: každé úterý od 10.00 – 11.00 hod.

KDE: Komunitní centrum Česká,
Česká 83 (bývalá mateřská škola)

SETKÁVÁNÍ MAMINEK S DĚTMI

Přijďte se svými dětmi mezi nás. Ideální věk dětí je
přibližně 0 – 3 roky. Scházíme se každé

pondělí v klubovně Komunitního centra Česká
v době od 15.00 – 16.30 hod.

Kontakt: Zdenka Adamu – tel. 773 289 328.

Připravované akce

Přijďte si zaběhat a přispět na dobrou věc.
V rámci charitativního jarmarku pořádáme

6. charitativní

BĚH

pro Ukrajinu

19.11.2022

10:00 prezence

10:30 start

u vodojemu na Pasekách
Lelekovice

49.2939319 N | 16.5830806 E

Startovné dobrovolné

Výtěžek půjde na konto
SOS Ukrajina Člověka v tísní.

22. tradiční | farní | charitativní JARMARK

pro Ukrajinu

Přispějte svým ručně vyrobeným zbožím.

Nabídněte své speciality do stánku s občerstvením.

Výtěžek půjde na konto SOS Ukrajina Člověka v tísní.

20.11.2022

13:30 – 16:30 hod.

sokolovna v České

Příspěvky shromažďuje:

sokolovna v České v sobotu 19.11.2022 v 17-18 hod.

Akce se koná pod záštitou farnosti Vranov, farnosti Kuřim
a Obecního úřadu Česká.

Dýňování v České **s lampionovým průvodem a ohňostrojem** **ve čtvrtek 17. listopadu 2022** **od 15.00 hod. v obecní sokolovně Česká**

dlabání dýní, ochutnávka sladkých i slaných výrobků z dýní
od našich občanů, podzimní svařáček pro dospělé

v 18.00 rozsvícení dýní v trávě pod lípou u pítka,
poté se vydá lampionový průvod k Amébě

průvod zakončený u Améby ohňostrojem

Budeme rádi, když přispějete svou slanou či sladkou
dýňovou pochutinou do rautu a společně si
nad ochutnávkou těchto dobrot
vyměníme pár zkušeností i
receptů z jejich přípravy.

Obec Česká srdečně zve všechny
děti i dospělé
na dýňování v České

KÁCENÍ MÁJE 26. 11. 2022 V ČESKÉ

*s cimbálovou muzikou
a koštěm vín*

15:00

Košt svatomartinských a odrůdových vín

- na místě bude možné si vína zakoupit a odložit do šatny
- košt bude probíhat dle zájmu v průběhu celého večera

16:00

Kácení máje

17:00 – 23:00

Hraje cimbálová muzika

Pentla z Boršic

Sokolovna v České

Vstupné 100,- Kč

v ceně pohárek na košt

Vinařství Plaček

Moravské Bránice

Vinařství Lahofer

Dobšice

Vinařství Osička

Lanžhot

Vinařství Waldberg

Dobšice

Vinařství Ampelos

Vrbovec

Vinařství Pod Kumstátem

Krumvíř

*Slavnostní rozsvěcování
vánočního stromu v České
proběhne
v neděli 27. 11. od 16.30 hod.
u lípy
Punč paní starostky a drobné pohostění*

*Vystoupení dětí z mateřské školy Česká
a dětského sboru Lelkováček*

MOŽNÁ PŘIJDE I MIKULÁŠ ...
V NEDĚLI 4. 12. 2022 OD 16.00
V KOMUNITNÍM CENTRU ČESKÁ

HUDEBNÍ POHÁDKA S PETROU BOHEMÍ, DO KTERÉ SE DĚTI
MOHOU ZAPOJIT. MIKULÁŠSKÉ DÍLNÍČKY SE ZDOBENÍM
STROMEČKU, PRO RODIČE HRAVÝ
WORKSHOP S ČESTMÍREM ŠTASTNÝM
„JAK MLUVIT S DĚTMI, ABY
NA/POSLOUCHALI“.

SRDEČNĚ ZVE OBEC ČESKÁ

Obec Česká srdečně zve všechny své seniory na
PŘEDVÁNOČNÍ
POSEZENÍ S PÍSNIČKOU
v pátek 9. 12. 2022 v 16.30 v sokolovně

Program:

16.30 přivítání

16.40 vystoupení pěveckého sboru Lelkováček

17.00 program dětí z MŠ

18.00 vystoupení tanečního souboru Javorníček

18.30 k tanci a poslechu zahraje

cimbálová muzika Javorníček

Večeře zajištěna

Svazek obcí Ponávka ve spolupráci s farním úřadem Vranov
si Vás dovolují pozvat na

PŘEDVÁNOČNÍ KONCERT

duchovní hudby

11. 12. 2022 v 15.00 hod.

chrám Narození Panny Marie ve Vranově

Ludwig van Beethoven Mše C dur

Sbor: Ars Brunensis - sbormistr Dan Kalousek
Orchestr: Mladí brněnští symfonikové, orchestr ZUŠ města Brna
Dirigent: Gabriela Tardonová

**Autobusová doprava zajištěna. Odjezd z České 14.20 hod.
Lelekovice náměstí 14.25 hod. Autobus bude zastavovat na zastávkách IDS.
15 minut po ukončení koncertu bude odjezd zpět.**

Vstupné dobrovolné.

Kalendář akcí

- 17. 11. Dýňování, sokolovna od 15 hod.
- 19. 11. Charitativní běh, Lelekovice Paseky 10.00 hod.
- 20. 11. Charitativní jarmark, sokolovna 13.30 – 16.30
- 26. 11. Kácení máje s košem vín, sokolovna od 15 hod.
- 27. 11. Rozsvícení vánočního stromu, u lípy od 16.30
- 4. 12. Mikuláš, komunitní centrum od 16. hod.
- 9. 12. Předvánoční posezení seniorů s písničkou, sokolovna od 16.30
- 11. 12. Předvánoční koncert Ponávky, kostel Vranov 15 hod.,
odjezd autobusu z České 14.20 hod.

KLAS – Klub aktivních seniorů Česká

Podzimní měsíce jsme zahájili řadou zajímavých akcí, navštívili jsme výstavu Tutanchamon – jeho hrobka a poklady, bratr Milan nás provedl kostelem ve Vranově, s KLASem Lelekovice jsme uskutečnili zájezd za paní senátorkou Vítkovou do Boskovic, kde jsme mimo jiné navštívili památník kardinála Špidlíka. Paní Janáčková navštívila děti z mateřské školky, kterým předala krásné háčkované kabelky.

V nadcházejícím období máme naplánovanou celou řadu akcí, např. pečení perníků pro děti do mateřské školky a na jarmark, oslavu sv. Martina v Tišnově, tradiční „Podupávání u Améby“, vánoční posezení s ochutnávkou cukroví v klubovně.

Upřesněný program schůzek a akcí na měsíce listopad a prosinec je k dispozici na stránkách obce.

Srdečně zveme všechny seniory na schůzky v novém komunitním centru a na připravované akce.

Liba Šebrlová

Hody 2022

Příběh nekončí

Strašný lesů pán se vrací

Pokud vás zaujal případ vraždy hajného Kučírka, k jehož pomníčku jsme zvali v prvním čísle loňského ročníku zpravodaje, možná si rádi přečtete i překvapivé pokračování. Vrahové si totiž ve věznici Bory u Plzně dlouho nepobyli. Jindřich, ten „slušnější“ z obou bratrů Kocourků, kterému byl vyměřen kratší trest šest let těžkého žaláře, podmínky patrně neunesl a záhy tam zemřel. Ne tak otrlý Josef, který ostatně na Borech neseděl poprvé. Ale že by tu měl strávit dalších osm nejlepších let svého života?

A tak 4 roky po svém hrůzném činu, v létě 1909, opět začal děsit Řečkovice a okolí uprchlý vězeň Kocourek:

Loni v létě uprchl Josef Kocourek, pověstný řečkovický pytlák, z věznice na Borech u Plzně, kde si odpykával osmiletý trest pro zločin účastenství vraždy, a různými oklikami dostal se do svých rodných lesů. Stal se postrachem okolí, neboť jako člověk odvázný, mnohokrát trestaný, v lesích je jako doma.

Kdo by snad čekal, že zločinec se ve vězení napravil, rozhodl se přestat s trestnou činností, byl by zklamán. I když by se mohlo zdát, že přece jen jistý posun ve způsobu obživy se Kocourek pokusil učinit – otevřel si totiž lékařskou praxi. Když jej konečně chytili, přibyl tak v obžalobě nový bod – nedovolené léčení:

Kocourek byl žalován pro zločin krádeže, veřejného násilí a přestupky urážky úřední osoby, reverse a nedovoleného léčení...

...Také se vydával za bývalého ošetřovatele nemocničního a ordinoval za korunu a přidával léky zadarmo...

...Zajímavo je, že Kocourek dělal také lékaře. Vařil kořínky a těmito léčil a lákal z lidí peníze. Podařilo se mu napálit Fr. Poláčkovou v Husovicích, která po požití léků těžce onemocněla.

Není lékař jako lékař (to ostatně platí i dnes), ale že zrovna tento vrah budil v lidích důvěru? Musím změnit na Kocourka názor, představa tupého zabijáka hrubého vystupování, kterou jsem si udělala podle případu zavražděného hajného Kučírka, neobstojí. Kocourek musel mít nějaké kouzlo osobnosti. Líčení jeho posledního procesu to jen potvrzuje:

Včera usedl Kocourek zase na lavici obžalovaných, aby se odpovídal pro zločin krádeže, veřejného násilí a přestupky urážky úřední osoby, reverse a nedovolené léčby.

Dva dozorcí usedli obžalovanému po bok. Vězeňský vzduch na něho asi mnoho neúčinkoval. Kocourek má posud ostrý, pronikavý pohled, je statné postavy. Na otázky

předsedovy odpovídal obhrouble a nevrle a bylo patrné, že to se svými výmluvami nemínil vážně. Byl třiatřicetkrát trestán, mimo oněch osmi let měl již dříve třikrát po dvou letech žaláře pro zločin krádeže.

Zvláště na dámskou polovinu obecenstva patrně Kocourkovo neohrožené vystupování dokázalo zapůsobit i v samotné soudní síni, čtenář začíná chápat, proč byla tato jednání tak navštěvována – vždyť by si nijak nezačala s povedeným divadelním představením a byla zadarmo. Skoro se zdá, že Kocourek si užíval roli baviče:

Předs.: Vy jste utekl z věznice na Borech?

Obž.: Já zabloudil v lese. Byl jsem plný neřadů, tak jsem vyměnil šaty s hastrošem a erární jsem tam nechal.

Předs.: Kdy jste přišel sem?

Obž.: Až v listopadu.

Předs.: Krádeže byly páchány už od srpna.

Obž.: Já se krádeží neživil.

Předs.: To je pravda, že jste měl velkou lékařskou. Čím jste mazal lidi?

Obž.: Medem a zaječím sádlem, já ho kupoval v Králově Poli v lékárně. Byl jsem v nemocnici v Plzni a ledacos jsem viděl.

Předs.: Jedné ženské jste dal silný čaj, až dostala bolení břicha.

Obž.: To byl žabinec vařený. Nešmakovalo jí nic jezť. Já to užíval taky.

Předs.: Husy jste nekradl? Tady na Vranovské ulici vás viděli lidé.

Obž.: To jsem byl v lékárně a jak jsem vyšel ven, utíkal tam nějaký člověk a nechal tam husy s měchem. Šel jsem s tím na četnictvo a to už šel policajt a zastavil mě...

V podobném stylu pokračoval celý výslech. Ostatně i výpovědi svědků byly jak vystřižené z humoristického časopisu:

Svědčce Anna Potočná kupovala od Kocourka zajíce. Bylo to po žních, když k ní přišel poprvé a nabízel jí vajíčka.

Jak vypadal pytlák Josef Tchoř Kocourek nevíme, ale známe podobu jeho vzdáleného prasynovce, siláka a recesisty Franty Kocourka. Jejich společný předek, Josefův praděda Vavřinec Kocourek, se narodil 9. 8. 1766 v Řečkovicích. Oba jeho potomci měli zjevně statnou postavu.

Předs.: Byl u vás později?

Svědč.: Ještě dvakrát. Přišel si koupit pivo a vuřt. Ptal se, jestli k nám chodí policajt. Jednou jsem ho potkala v poli a on nesl asi deset stromků. Jednou nám přinesl zajíce. Dala jsem mu 1 zl. 30 kr. Povídal, že jich má víc, že je obchodník v drubeži.

Předs.: Stáhl ho za tři minuty? (tak o tom vypovídala další svědkyně)

Svědč.: Povídala jsem, že to umí jako pytlák. On se při tom lekl.

Předs.: Taky vás kurýroval?

Svědč.: Nabízel mi mazání. Říkal, že byl třikrát u milosrdných.

Předs.: Podívejte se na něho.

Svědč.: Von je fešák, ale já se na něho bojím podívat, bude mě kolera držet čtrnáct dní.

Soud se pak snaží přimět svědkyni k identifikaci alespoň pomocí fotografie:

Předs.: Podívejte se na fotografii. Je to on?

Svědč.: Je, ale já se bojím, já jsem s ním tak důvěrně rozmlouvala...

Ale abychom se jen nesmáli na adresu důvěřivých ženštin: Kocourek budil respekt i u mužů a než ho chytili, dalo to práce. Hajný Werner, který ho načapal v lese, ho ve strachu o vlastní život raději nechal jít, za což se u soudu také zodpovídal:

Svěd. Werner, hajný v Řečkovících, našel oka ve svém revíru. Bylo jich asi padesát, byly na nich chlupy.

Předs.: Jak se jmenuje ten les?

Svěd.: Šmalc. My dostali rozkaz zjistit, kdo tam chodí. Nařídil mi hlídat pan Albrecht. Jednou stojím v smrči, bylo to 24. září, a najednou vidím chlapa. Plazím se se psem po stráni. Já přišel k němu a povídám: „Josefe Kocórku, co tu děláš.“ On povídal: „Já du na hube.“

Předs.: Proč jste ho nesebral?

Svěd.: Já znám ten jeho první případ, tak jsem dostal strach. Viděl jsem ho za bílého dne odpoledne. Nikdo nechtěl uvěřit, že je Kocourek venku. Měl boty přes rameno a černé šaty měl.

A rozhodně nebyl sám, kdo se Kocourka tak bál: *Mnozí lidé věděli, kde se skrývá, avšak báli se ho prozradit.* A vlastně se ani není co divit, poté, co uprchl z obávaných Borů. Spravedlnost je na něho krátká, a než si vykoledovat jeho pomstu... radši si to s ním nerozházet.

Dostat se s ním do potyčky nebylo příjemné ani strážcům zákona, jednomu se po zatčení vytrhl a utekl, po dalším (hajném) mrštil polenem, že to málem odskákal... Kocourek se nebál, jeho sebevědomí ho neopouštělo ani v soudní síni, a zdá se, že pomáhalo přežít i ve věznici – a nakonec z ní i prchnout.

Abychom byli přesní, Kocourkovi se podařilo utéct při trestaneckých pracích. Za něho totiž výkon trestu ještě nepřipomínal pobyt v hotelu s televizí na cimře a posilov-

nou k udržování dobré kondice, tehdy se vězni tužili tak, že museli makat ve prospěch společnosti. A tak ačkoli by se podle jeho další kariéry mohlo zdát, že na Borech absolvoval rekvalifikační kurz na lékaře, ve skutečnosti s ostatními kopal odvodňovací kanály, což se ovšem pro něj ukázalo výhrou.

...V okrese podbřežanském při přehražování bystřin utekl do lesa, svlékl polního hastrůše a oklikami v srpnu se dostal do Řečkovic. Živil se krádežemi a pytláctvím...

...Kocourek vypravoval v dobré náladě, že utekl, když pracoval při vodních stavbách v okrese podbřežanském, toulal se po lesích, zabloudil až na Šumavu a konečně dostal se do Řečkovic.

Co všechno Kocourek kradl? Jednoduše – co mu přišlo pod ruky: vejce naložená ve vápně, uzeniny, trakač, na kterém odvážel svůj lup, kabát, otepi slámy, kozu, slepice, husy... *Kocourek lovil stejně rád zvěř domácí jako lesní a zvlášť měl spadenou na husy.* Na ty chodil nejraději do Husovic, což se mu stalo osudným – právě tam ho nakonec dopadl strážník Vacek. Vyslídil, že Kocourek se v jeho rajónu dočasně usadil a vydával se tu na lov.

Na vrub Kocourkovi jde ještě jeden ohavný čin: *V noci 14. srpna byl v zahradě hraběte Šafgoče zabit krotký srnec; prodal jej kupci Černohorskému.* Je to tak, srnec jako srnec, pytlák se neštítel domácího mazlíčka prodat za 8 korun kupci, který byl zároveň i hostinským v Králově Poli, a tak srneček patrně brzy skončil na talíři jeho hostů.

Tentokrát Kocourek vyfasoval čtyři roky. Je to hodně, nebo málo?

Každopádně k nápravě recidivisty to nijak nepomohlo, ještě ani tady příběh nekončí.

Patnáct let po vraždě Kučírka se tak opět setkáváme s Josefem Kocourkem na stránkách denního tisku. Už je to ale úplně jiný obrázek:

Lidové noviny, 27. 4. 1920:

Kdysi postrach lesů a král pytláků, dnes vetchý stařec, popudlivý a hodně omrzelý, vstupuje zase po letech v průvodu dozorce do porotní síně. Tehdy, když tu stál poprvé, skutečně před soudem porotním, přišli se na něho, na hrdinu pohnutlivého románu, jaké jsme čítávali v kalendářích a v jakých pozbude pravidelně život poctivý hajný, podívat se stovky diváků. Dnes spočetl bys zvědavce na prstech obou rukou a kdyby bývalo hezky a nepršelo, nebyli by přišli ani ti.

Josef Kocourek z Řečkovic odpovídal se včera z obžaloby pro zločin krádeže. Pytláčil opět. Krev mu jinak nedá. Ale kořisti jeho nebyl jelen a srnec, lovištěm jeho nejsou už lesní zmoly a samoty. Pod podšívku kabátu trošku turkyně a pšenice, vydával se po selských dvorech a pokoušel skoro prosebně slípky, aby se smilovaly nad jeho stářím a bídou. Vedlo se mu při tom nevalně a konečně dvě slepice, z nichž jednu ještě ani nezaškrtil, přivedly ho sem na smutně známá místa.

Dne 1. dubna byl v Borači a bavil se tam s drůbeží rolníka Josefa Pavlíčka. Když byl v nejlepším, šel tudy pro brambory na sázení čeledín a zahlédl ho.

*„Ten člověk sype našim slepicím, aby nám je neotrávil,“ řekl, když došel na pole. Služka, která tam vypomáhala, ohlédla se ze zvědavosti po těch slovech a dodala: „Už jednu má.“ Rozběhli se za ním, ale Kocourek tvářil se nevinně a žasl, čeho se to na něj domýšlejí. V tom se mu pohnuly šosy a z kabátu vyletěla ulekaná slípka. Hospodář poslal ke starostovi a za chvíli vypraven byl s Kocourkem posel k četníkům do Doub-
ravniku. Jak tak spolu kráčeli podél lesa, najednou se začal Kocourek podivně kroutit a ejhle, z baťochu vylétla mu taky slípka. Aby neutekla, hodil po ní obecní posel holí a zabil ji. To byl tedy Kocourkův nejnovější, nemožno dobře říci, poslední zločin.*

Vtipné je, že i takto při činu dopadený Kocourek u soudu zapíral a lhal jako když tiskne. Poté, co se nejprve marně snažil uplatit svého průvodce, aby ho pustil na svo-
bodu.

Bojíte se o svou dobrou pověst? Přestěhujte se do Řečkovic!

Snad ještě vtipnější je ale posudek z Kocourkovy domovské obce:

Domovská obec dala obžalovanému vysvědčení, že byl sice 35krát trestán, avšak pověst prý má dobrou.

Autor reportáže se pozastavuje nad tím, co už tedy člověk musí udělat, aby v Řeč-
kovicích ztratil dobrou pověst, a konstatuje, že soud této „dobré pověsti“ u Kocourka
stejně nedbal a napařil mu šest měsíců těžkého žaláře, zostřeného tvrdým ložem.

Toto je zatím poslední zmínka, kterou jsem o Kocourkovi v tisku našla. Vrah, reci-
divista 35krát trestaný (teď už tedy 36krát), muž dobré pověsti. Myslelo to představen-
stvo Řečkovic vážně? Co je vedlo k takovému dobrozdání?

Kocourek se snad stal místní posta-
vičkou téměř neškodnou, možná pa-
novala nějaká domluva, že doma krást
nebude (nakonec chytili ho až v Bora-
či). Snad jako „vetchý stařec“ (bylo mu
tehdy 60) vzbuzoval lítost, možná sou-
cit budila i jeho rodina (minule jsme už
uváděli, že bydleli v neutěšených pod-
mínkách řečkovické pastoušky).

A možná Kocourek opravdu nebyl
tak hrozný, jak by se mohlo zdát, po-
vahou byl takový bavič, baron Prášil,
a kdyby si svou siláckou náturu vybíjel
jinak... ano, směřuji k dalšímu Kocour-
kovi z Řečkovic; jak se ukázalo, pověst-
ný silák, mystifikátor, srandista, člověk

*Franta Kocourek se svým objevem, zlatým
slavíkem Rudým Kovandou*

velkého dobrého srdce Franta Kocourek byl sice dost vzdáleným, ale přece jen příbuzným našeho recidivisty a zdá se, že kocourkovské geny se nezapřely. Jen je každý z nich využil po svém.

A možná se tehdy po válce radní v Řečkovících sami museli podívat na svého delikventa jinýma očima. Ano, byl to vrah, vystřelil po hajném, dobrém člověku v plné síle. Ale co byla jedna taková potyčka v lese proti jatším, která měl svět právě za sebou? Kde se museli navzájem vraždit miliony mužů v plné síle, jen kvůli ambicím mocných? Pro nás o to strašnější zkušenost, že naši válčili na obou stranách, zabíjeli i své vlastní. Pomníčků válečným obětím je mnohem víc než těch zastřelených hajným. Do války musela narukovat většina schopných mužů, zabíjení se pro ně stalo nutností k přežití, bylo to kdo z koho. Jenže možná se něco podobného odehrálo i tenkrát v lese, snad hajný mířil na jednoho z Kocourků a ti to vzali stejně: kdo z koho.

Takže co byly Kocourkovy dvě nebo tři ukradené slepice, za které dostal půl roku těžkého žaláře, proti vině mocných tohoto světa? Jenže ti si obvykle na Bory sednout nepůjdou. Snad to byly podobné pocity a úvahy, které vedly Řečkovické k vystavení na první pohled absurdního dobrého vysvědčení Kocourkovi. I oni se vrátili z té strašné války...

Citáty k kurzívě převzaty z Lidových novin, Digitální knihovna MZK

Vzpomínka ke dni válečných veteránů 11. listopadu

Co víme o našich spoluobčanech, kteří zahynuli kvůli Velké válce

dodatek ke knize Vlčí máky z České

V roce 2018 vydala obec Česká publikaci *Vlčí máky z České*, která přibližuje příběhy několika občanů obce za Velké války. V knize jsou stručně zmíněny i osudy 5 spoluobčanů, kterým válka život vzala. Protože od té doby přibýlo přístupných archivních pramenů, je možné informace o těchto 5 zemřelých doplnit.

Pokud jde o válečné ztráty ve Velké válce, v roce 2018 nebylo k dispozici nic jiného než tzv. bílá kartotéka padlých, která vznikla mezi dvěma světovými válkami. Byl to pokus o sestavení seznamu vojáků z českých zemí, kteří padli během Velké války. Údaje byly vypsány z vojenských matrik, ale často nepřesně a seznam zdaleka není úplný (například v něm není uveden Vilém Vojta). Dnes je už zveřejněna naprostá většina vojenských matrik jednotlivých jednotek a ke zveřejnění se připravují i ty zbývající, uveřejněny byly i sčítací operáty s údaji o jednotlivých sčítáních lidu. Uvádím o každém našem padlém ve Velké válce alespoň to málo, co bylo možné o jejich životech zatím zjistit.

Prvním zemřelým byl **František Holubík**. Narodil se 13. června 1889 v Zinsendorfu č. 32 domkaři Vincencovi Holubíkovi a jeho manželce Josefě, dceři koláře Martina Filly z Zinsendorfu. V době sčítání lidu (posledního před Velkou válkou) r. 1910 byl František právě na vojně, takže o jeho civilním povolání nevíme nic. František Holubík, pěšák 4. roty 14. domobraneckého pluku, padl 26. srpna 1914 u vesnice Katy (dnes Kaťy) v Haliči, asi 12 kilometrů západně od Dukly. Pohřben byl 29. srpna. Během pouhých dvou dní, 26. – 27. srpna 1914, padlo u Katů podle matriky 96 příslušníků 14. domobraneckého pluku. Ti byli postupně ve dnech 28. – 30. srpna pohřbíváni, vykopat skoro 100 hrobů nebylo jen tak. Jestli tu byl zřízen nějaký vojenský hřbitov, nebo byli pohřbeni na stávajícím, by bylo třeba zjistit na místě. Na satelitní mapě můžeme současný hřbitov rozpoznat, ale bez takových podrobností. I když ale ze záznamů víme, že byl František Holubík v Katech pohřben, není jisté, zda se tu památka na něho zachovala. Matrika uvádí jako příčinu smrti „zemřel v boji“ a s byrokratickou důkladností i fakt, že mrtvému nebylo poskytnuto poslední pomazání. Snad tedy byla smrt alespoň rychlá a František se dlouho netrápil.

Dalším zemřelým byl **Vilém Vojta**. O něm jsme napsali, že se nepodařilo zjistit datum úmrtí. Dnes už ho známe a víme i něco víc.

Vilém Vojta se narodil 17. listopadu 1880 v Zinsendorfu č. 15 familiantovi Františkovi Vojtovi a jeho manželce Marii, dceři Jana Kuchty, familianta v Zinsendorfu. Podle sčítacího operátu z r. 1910 byl Vilém Vojta svobodný, zámečnický, a pracoval jako pomocník ve strojírně a vagónce.

Vilém Vojta, pěšák 5. praporu 8. pěšího pluku, zemřel 25. března 1916 ve vojenské nemocnici v Nagyszeben (dnes Sibiu v Rumunsku), pohřben byl tamtéž ještě téhož dne. Příčina smrti není uvedena, pouze poznámka „zemřel; podle úmrtního protokolu“. Podle pamětní knihy obce Zinsendorfu zemřel na tuberkulózu, možná příbuzní věděli víc než léka-

Jeden z bratrů Vojtů, pravděpodobně právě Vilém, kteý zemřel v Rumunsku

ři v nemocnici. Úmrtní matrika uvádí, že Vilém byl ženatý, ale jeho sňatek se zatím nepodařilo zjistit.

Třetím mrtvým byl **Jan Holubík**. Narodil se 8. března 1897 v Lelekovicích č. 93 podruhovi Janovi Holubíkovi z Zinsendorfu a jeho manželce Filomeně, dceři Františka Richtera, mlynářského z Šerkovic. Správně by měl být zapsán v lelekovické matrice, ale asi vzhledem k tomu, že otec měl domovskou příslušnost v Zinsendorfu a rodina bydlela v Lelekovicích přechodně, je zapsán v zinsendorfské matrice. Ostatně takových nedůsledností se dá najít víc.

V roce 1910 byl Jan Holubík podle sčítacího operátu ještě školák, takže o jeho budoucím povolání se tu nedovíme nic; matrika zemřelých ho uvádí jako dělníka. Jan, pěšák 3. praporu 8. pěšího pluku, zemřel 11. července 1918 v infekční nemocnici v Brně; jako příčina smrti je uvedena úplavice. Dne 13. července byl zemřelý vykropen a 14. července byl pohřben na hřbitově v Lelekovicích. V matrice jsou zapsáni Václav Buchta, polní kurát, a Vincenc Bureš, farář na Vranově.

Čtvrtým mrtvým je **Albert Bartoš**. Narodil se 28. ledna 1893 v Zinsendorfu č. 21 familiantovi Františkovi Bartošovi a jeho manželce Františce, dceři půlláníka Františka Sedláka ze Svinošic. Podle sčítacího operátu z r. 1910 byl Albert zámečnický učeň v závodě na lití zvonů (pravděpodobně R. Manoušek st. v Husovicích). Albert zemřel již po válce, 3. července 1919 v Zinsendorfu, pohřben byl 5. července 1919 na hřbitově v Kuřimě. Datum úmrtí je dvakrát uvedeno v zápisu o jeho narození, matrika zemřelých z let 1912 – 1949 je dosud nedostupná, ale datum úmrtí je uvedeno také v indexu zemřelých v matrice zemřelých do roku 1911 (který sahá až do roku 1949), takže údaj je možné považovat za spolehlivý.

Poslední obětí Velké války z České je **Čeněk (Vincenc) Holubík**. Narodil se 25. ledna 1892 v Zinsendorfu č. 32 domkařovi Vincencovi Holubíkovi a jeho manželce Josefě, dceři koláře Martina Filly z Zinsendorfu, byl tedy mladším bratrem výše uvedeného Františka Holubíka. Podle sčítacího operátu z r. 1910 byl kotlářský učeň ve strojárně a vagónce. Pokud jde o osud Čenka Holubíka ve Velké válce, platí o něm to, co je v knize, poslední stopa mizí v Srbsku. Není uveden ani mezi mrtvými, ani mezi zajatými (ačkoli z korespondence o jeho zajetí víme). Jeden z tisíců nešťastníků, které semlela válka, jejichž osud se těžko kdy podaří úplně objasnit...

Milan Hruška

Čas dušičkový

nepatří mezi ty nejoblíbenější. Pochmurno, vlhko, tlející listí, šedý dekl na obloze... Hřbitov, svíčky, připomínka zesnulých, pomíjivosti života... Když trvá dostatečně dlouho, padá na nás špatná nálada, ubitost. Světla ubývá, nikam se nechce... Ale i když se to nezdá, ono to sluníčko kdesi nahoře svítí, a někdy ani není zas tak nedostupné, stačí vyšlápnout na nějaký vyšší kopec a ocitneme se nad mraky. Tam si člověk připadá jakoby v jiném světě. Dušičky vlastně o blízkosti toho neznámého světa tak trochu jsou, snad ani není náhoda, ve kterou roční dobu se slaví.

A slavit se dají různě – možná by nebylo od věci následovat příkladu básníka Petra Bezruče, a obnovit tradici, která vznikla v r. 1907:

Turistické výpravy se podnikaly se smečkou i na Babí lom (563 m), nejvyšší vrch na sever od Brna. Putovalo se tam tradičně vždy 1. listopadu na svátek Všech svatých – „dívat se na světýlka“. Chodilo se společně i jednotlivě, sraz byl k jedné hodině popolední v Ripkově rozhledně. K výpravě byl vázán vůdce Racek-Tučňák tradiční „skužebností“ – musel přinést pečenou husu, která se snědla a přineseným mokem zapila na rozhledně. Za soumraku se tam zapálily přinesené svíčky na paměť zemřelých kamarádů a vyčkalo se, až se na dědinských hřbitovech v širokém okolí rozsvítila

Dušičkový pohled z Babího lomu

světýlka: byla to s vrcholu dojemná podívaná. K večeru byl sestup k vlaku do stanice Cinsendorf-Česká.

(Adolf Veselý: Čtení o člověku a básníkovi Petru Bezručovi)

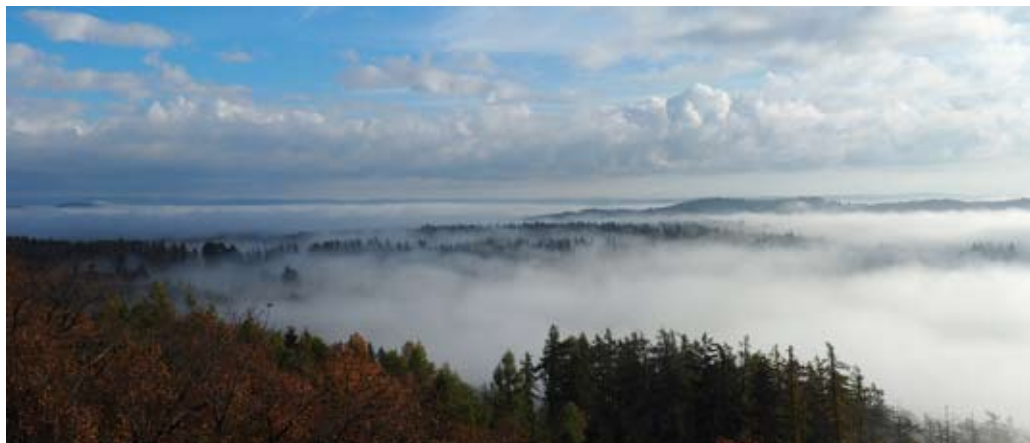
Další vzpomínka pochází ze spisku Ortel samoty od Zdenky Tomášové, jak ji cituje kniha Babí lom Jana Černohlávka a kol.:

Prvého listopadu jsme se my, řádní členové (turistického spolku Noha), vydrápali na Babec. Racek koupil husu se zelím a knedlíkama. Poslední, kdo šel, to musel nést. Grus a Mašek z Tišnova donesli cukrverk (cukroví), káva se uvařila nahoře a kuřivo si donesl každý své. Schwarz byl veselá kopa. Každý rok nás obsluhoval. Měl šaty své ženy a kladl si podmínku, že si pánové nebudou dovolovat na chudé děvče.

Když se setmělo a dole bylo vidět světýlka ze hřbitovů, každý před sebou rozžal svíčku, tu si taky přinesl. To byla tichá vzpomínka na kamarády a milé nebožtíky. Bezruč si taky donesl svíčku a rozžal ji.

Po letech zahynul Schwarz v Alpách v lavině na Dachsteinu a my jsme rozžali svíčku i za něho...

Dům pro Julii

Je těžké přijmout smrt blízkého člověka. Zvlášť když jde o těžkou nemoc a umírání dítěte, vše se vzpírá jen na to pomyslet. Ale život je takový, přináší i věci, které si nevybíráme. Někdy nestačí popolézt pár metrů, aby zasvítlo sluníčko.

V Brně na Kociánce vyrůstá hospic pro děti. Bude pomáhat zvládnout rodinám to nejtěžší období v životě; kdo má zkušenost s hospicovou péčí pro dospělé, ví, jakou úlevu může pro rodiny odcházejících znamenat. Místo, kde najdou porozumění, odbornou i lidskou pomoc, oporu. Už teď probíhá terénní služba, kdy zdravotní sestry a pečovatelky dochází za nemocnými dětmi domů. Stavbu si vzalo za své město Brno, na provoz a služby byla vyhlášena sbírka. Hospic se bude jmenovat Dům pro Julii a na webových stránkách stejného jména najdete o projektu mnohem víc, i případné možnosti, jak ho podpořit, třeba na transparentním účtu u Fio banky, č. ú. 2101782768/2010.

Dušičkový čas zvolna přechází v čas adventní, plný naděje a očekávání. Přejeme všem čtenářům krásný advent, plný jasných dnů, které snad zpříjemní i radost ze setkání na některé z obecních akcí.

Pohled z vrchu Sychrov na Babi lom

Zpravodaj obce Česká. Ev. č. MK ČR E 21297. Neprodejné! Vydává OÚ Česká nákladem 420 výtisků. Přípomínky a podněty: e-mail hrukadada@seznam.cz nebo tel. 605 121 428 (D. Hrušková) nebo doručte na OÚ Česká. Redakční úpravy vyhrazeny. Za dodané hotové plakáty odpovídají autoři.

Uzávěrka dalšího čísla: 30. listopadu 2022